

mennesker ved Hjælp af Kapitalen. Dér vil Socialdemokratiet sætte ind, men paa dette afgørende Punkt vil de Liberale ikke støtte os, dér kommer det ærede Medlem Hr. Rode og siger: Vi vil ikke støtte Socialdemokratiet, fordi de vil udskrive Formueskat og dermed afbetale Statsgælden; det vil det ærede Medlem ikke være med til, og paa det Grundlag kan der, siger det ærede Medlem, ikke dannes nogen Regering efter Valget. Dermed er det ærede Medlem gaaet over Rubicon over til de konservative Partier, som vil hjælpes ad om at bekæmpe Socialdemokratiet. Og det er ogsaa meget naturligt i og for sig. Der er jo i Virkeligheden ingen Forskel paa de tre Partier, det hele er udglidende og udglattende. Skellet ligger mellem det radikale Venstre og Socialdemokratiet. Hvad Forskel er der egentlig paa en Venstremand og et Medlem af det konservative Folkeparti? Hvis man kunde analysere deres Hjerner og deres Følelser, vilde de vise sig at være ganske ensartede; der kan være en Forskel, en Ejendommelighed i Personligheden, naturligvis, men i Livsanskuelse er der i Virkeligheden ingen nævneværdig Forskel.

I social Henseende — ja, dér er de Konservative ofte meget mere frindsede end Venstre og ogsaa end det radikale Venstre ude i Kommunerne; der er ingen Tvivl om — det har jeg haft mange Eksempler paa —, at det konservative Folkeparti er langt bedre at samarbejde med om Skolespørgsmaal, sociale Spørgsmaal og alt, hvad der kommer ind derunder, end baade Venstre og det radikale Venstre. I militær Henseende — ja, dér er der jo heller ikke andet end en Grads Forskel; de Konservative og Venstre enedes om en Forsvarsordning, de Radikale vilde knap anvende saa mange Millioner, men alle tre Partier vilde have et Forsvarsvæsen, et Militærvæsen, der er ingen Væsenforskel mellem dem. Naar man alligevel skal anvende mange Millioner, er det naturligvis bedre at faa noget, der kan bruges til en lille Smule, end det er, som de Radikale vil, at faa noget, der slet ikke kan bruges til noget; det er mindre Ødslen med Penge, men der er ingen Væsenforskel, det er pøle-møle, det er Øllebrød, det er godt dansk Øllebrød alt sammen. Og saadan er det jo i det hele med de Spørgsmaal, der er fremme i Debatten. Lad os f. Eks. tage Skattespørgsmaalet. Det ærede Medlem Hr. Rode sagde her forleden Dag, at han havde opgivet Modstanden mod Luksusskatterne, Chokoladeskat, Restaurations-

skat og lignende Skatter. Men hvad Forskel er der saa paa de ærede Partier i Skattespørgsmaalet? Skulde der være noget Skel, er det da ikke mellem Venstre og de Radikale, saa er det mellem de Konservative og Venstre, idet de Konservative vil have noget mere Told. Men der er jo heller ikke noget afgørende Skel, for naar det ærede Venstreparti kan acceptere saa megen Told, som det sidste Foraar vedtog paa Skotøj og Cigarer, er der virkelig ingen Grænser for, hvad det kan tillade sig i Retning af Toldbeskyttelse. Der er derfor ikke nogen Tvivl om, at før eller senere ender ogsaa alle de tre Partier i en eneste stor Guddommelighed, de tre Partier glider ganske simpelt over i hverandre.

Nu har det ærede Medlem Hr. Rode sagt, at han vil ikke gaa med til nogen Regeringsdannelse eller støtte noget socialdemokratisk Ministerium paa Grundlag af Odenseprogrammet. Jeg nævnte ikke udtrykkelig i min forrige Tale, at det ærede Medlem Hr. Rode vilde komme dertil, men jeg tænkte ganske vist allerede den Gang, at det maatte komme, for jeg vidste jo, at han havde faaet sin Parole. Jeg vidste, at Hr. Landstingsmand Brandes havde udsendt Parolen gennem „Politiken“: at de skulde ikke have noget „Sammenroderi“ med Socialdemokratiet; og da Hr. Landstingsmand Brandes aabenbart er den Mand, der har bevaret sine Aktier i „Politiken“ — jeg mener Dagbladet „Politiken“ —, saa kunde jeg tænke, at Parolen maatte komme dér fra, og at det ærede Medlem Hr. Rode tidligere eller senere maatte lystre Parolen. Det har han altsaa ogsaa nu gjort, og Sagen er derved blevet adskilligt klarere, end den tidligere forelaa. Vi kan nu vente, at det ærede Medlem Hr. Johannes Lou efter Valget vil trykke det ærede Medlem Hr. Rode til sin brede Barm og ønske ham velkommen til Samarbejdet med de ærede nuværende Regeringspartier, og det er meget naturligt: de hører sammen, og hvad der hører sammen bør komme sammen. Men det eneste Valgprogram, der hidtil er stillet op, er Socialdemokratiets. Vi har stillet det paa et bestemt Kampsignal, et Kampsignal mod Højfinanssen, mod Kapitalismen og for gennemgribende sociale Reforme.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Mads Larsen har Ordet for en kort Bemærkning.

Mads Larsen: Det ærede Medlem Hr. Sundbo har aabenbart, da han holdt